

ಅವರು ಎಂದೂ ತಪ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ! ಯಾರಾದರೂ ಜುಲುಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ‘ಇಂದಿನ ಕಾಯಕ ಇವತ್ತಿನ ಉಟಕ್ಕೆ ಹುಕ್ಕು ಅಯಿತು’ ನಾಳಿನ ಉಟಕ್ಕೆ ನಾಳಿನ ಕಾಯಕ’ ಎಂದು ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಿಯಂತೆ ಹೇಳಿ ಹಾಗೊಯೇ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೇ ರಾಸಿ ಹಾಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನರಹಿಂಹಯ್ಯನವರ ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಯತ್ತೆ ಮಾಸ್ತುಮ್ಮನ ಕಾಲುಗಳು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ದಂತೆ ಸರಿಯಿತ್ತೋಡಿದವು. ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದ ರಾಗಿ, ಹುರುತಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಪದಾರು ಹೊರೆ ಜೀಲಾಗಳು ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿತು. ಕಣ್ಣ ತರೆದಿದ್ದರೂ ಕತ್ತಲೆ ಅವಳನ್ನು ನೇರಳಿಸಂತೆ ಸುತ್ತುವರೆದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಅವಳ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ತಡೆದರು. ಬೆಚ್ಚಿದ ಮಾಸ್ತುಮ್ಮ ಹಿಂದಿರಿಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಇದು ಅವಳ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಕಾಣಿಲ್ಲ. ಇದು ಭಯವೋ, ಭಾರ್ಯಾಯೋ ಏನೋಂದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ‘ಬಡವರ ಉಟಕ್ಕೆ ವಪ್ಪೇರುಂದು ತೀಗ್ವರ್ಮಾಣ ಮಾಸ್ತಿ’ (ಬಡವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕದಿಯ ಬೇಡ ಕೆನ್ನ ಮಾಸ್ತಿ) ಎಂದು ಯಾರೋ ಉಸುರಿದಂತಾಯಿತು. ಹಿಂದುರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಅಳ್ಳಿ ಕ್ಯಾಸ್ಕ್ ಕತ್ತಲೆನಲ್ಲಿ ಆಕಾರ ರಹಿತವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದೆ ತಬ್ಬಿಲಿಯಾದ ತನ್ನನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ಸಾಕಿದ ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿ ಕ್ಯಾಸ್ಕ್ ಹೇಳತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನಾಳದಿಂದ ಮೆಲ್ಲಿದ್ದು ಬಂದವು. ಆ ಮಾತುಗಳು ಅವಳನ್ನು ತಲೆತ್ತಿಗ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಕ್ಯಾಸ್ಕ್ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ಚಾಚಿದಳು. ಅವಳ ಕೈಗೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆ ಮೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು. ತುಸು ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದ ಮಾಸ್ತುಮ್ಮ ತನ್ನ ನಡಿಗೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಪೂಜಾರ ಚೌಡಯ್ಯನವರ ಕಣದೆಗೆ ಕಾಲೆಳಿಯುತ್ತು. ಸಾಗಿದಳು. ಅವಳ ತುದಿಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತ್ತು.

ಮದಿಲನಲ್ಲಿ ತಂಬಿಕೊಂಡ ಪದಾರು ಸೇರಿನಪ್ಪು ರಾಗಿಯನ್ನು ಭದ್ರಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಾಸ್ತುಮ್ಮ ಹಟ್ಟಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅಸಮಶೋಲನದಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪೂಜಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ತಾನು ರಾಗಿ ಕದ್ದಧ್ವನಿ ಎಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತುದೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಅವಳನ್ನು ಬೆವರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪೂಜಾರಪ್ಪನವರು ನಷ್ಟನ್ನು ಮಾಲು ಸಮೇಕ ಹಿಡಿದು ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಮುಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ?... ಅದನ್ನು ನೆನೆದೇ ಭಯದಿಂದ ಏರುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಉರಿನ ಮುಖಿಂದರೂ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಆದ ಜೋಡಿಮನೆ ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯನವರ ಕೈಗೆ ಸ್ಕಿಬ್ಬಿದ್ದೋ ಅದರೆ, ಅವರು ನಷ್ಟನ್ನು ಜೀವಬೆರಸೆ ಉಜ್ಜುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯ ಕರೋರ ನ್ಯಾಯವಾದಿ. ಅವರ ನ್ಯಾಯ ವಿತರಕೆಯಲ್ಲಿ ಕದ್ದವರಿಗೆ ಕರಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯೇ ಕಾದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಿನ್ನವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕದ್ದವರನ್ನು ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಕದ್ದವನನ್ನು ಬೆಳ್ಳಲು ಮಾಡಿ, ಕಂಬಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದು ನೀರ್ಲೀ ನೆನಸಿದ ಬಾರಕೋಲಿನಿಂದ ಬಾರಿಸುವುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಕಾದ ಕಿಂಬಿವನ್ನು ವರದೂ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಆಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದು, ಕದ್ದ ಮಾಲೀನೋದಿಗೆ ಕಳ್ಳವ ಮಾಡಿದವನನ್ನು ಅರೆಬೆತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಉರಲ್ಲಾ ಮೇರವಣಿಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅವರ ನೀಡುವ ತೀರ್ಮಾನ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಕೋಟ್ ಪೂಲೀಂಗ್ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅನ್ನಿತ್ಯದಲ್ಲೋ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗೆಯ ನ್ಯಾಯ ವಿತರಕೆಗಾಗಿ ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವಾತಾಗಿದ್ದರು.

ಅದರೆ ಮಾಸ್ತುಮ್ಮನ ಗಂಡ ಚಕ್ಕಾರಾಮ ಮಾತ್ರ ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೂ ಹೆದರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಅವರಿಗೂ ಯಾಮಾರಿಸಿ ಅವರ ತೋಟದಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳಿದ್ದು. ಅದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು! ಆದರೆ ಕಳ್ಳಾಮನೋ ಕದ್ದನೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಥಾರಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಧರಿಂದ ಕೆಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದರು.